ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

Кафедра дитячих інфекційних хвороб

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з наукової роботи ЛНМУ
імені Данила Галицького
професор А.І. Наконечний

«23» березня 2021р.

РОБОЧА НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ

«Ураження шлунково-кишкового тракту вірусної та бактерійної етіології в аспекті диференційної діагностики зі соматичною та хірургічною патологією у дітей»

підготовки фахівців третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
кваліфікації «Доктор філософії (PhD)»
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальність 228 «Педіатрія»

Обговорено та ухвалено
на методичному засіданні кафедри
дитячих інфекційних хвороб
Протокол № 225
від 18 лютого 2021р.
Завідувач кафедри

Доц. Литвин Г.О.

Затверджено
профільною методичною комісією
з педіатричних дисциплін
Протокол № 2
від 22 березня 2021 р.
Голова профільної методичної комісії

Проф. Беш Л.В.

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

Кафедра дитячих інфекційних хвороб

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з наукової роботи ЛНМУ
імені Данила Галицького
професор А.Й. Наконечний

_____

_____20__ р.

РОБОЧА НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ

«Ураження шлунково-кишкового тракту вірусної та бактерійної етіології в аспекті диференційної діагностики зі соматичною та хірургічною патологією у дітей»

підготовки фахівців третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
кваліфікації «Доктор філософії (PhD)»
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 228 «Педіатрія»

Обговорено та ухвалено
на методичному засіданні кафедри
дитячих інфекційних хвороб
Протокол № 225
від 18 лютого 2021р.
Завідувач кафедри

Доц. Литвин Г.О.

Затверджено
профільною методичною комісією
з педіатричних дисциплін
Протокол № 2
від 22 березня 2021 р.
Голова профільної методичної комісії

Проф. Беш Л.В.

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:
канд. мед. наук, доцент, завідувач кафедри дитячих інфекційних хвороб Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького Литвин Г.О.
канд. мед. наук, доцент, кафедри дитячих інфекційних хвороб Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького Покровська Т.В.

РЕЦЕНЗЕНТ: доктор мед. наук, професор, завідувач кафедри пропедевтики педіатрії та медичної генетики Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького Личковська О.Л.

ВСТУП

Програма вивчення навчальної дисципліни

«Ураження шлунково-кишкового тракту вірусної та бактерійної етіології в аспекті диференційної діагностики зі соматичною та хірургічною патологією»

відповідно до Стандарту вищої освіти підготовки фахівців *третього (освітньо-наукового) рівня* вищої освіти з підготовки доктора філософії (Ph.D.)
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 228 Педіатрія

Опис навчальної дисципліни (анотація)

Реалізується за індивідуальною освітньою траєкторією (індивідуальні тематично-календарні плани) або аналогічно в малих групах, шляхом поєднаного виконання практичної і теоретичної підготовки; індивідуальна робота з викладачами за індивідуальним навчальним планом, забезпечує умови доступності для навчання осіб з особливими освітніми потребами. Можливість формування здобувачем вищої освіти ступеня доктора філософії індивідуальної освітньої траєкторії зважаючи на особливості науково-дослідного проєкту та кар'єрних перспектив.

Структура навчальної дисципліни

Назва дисципліни	Кредити	Години	Вид заняття (години)			
			Лекції	Семінари	Практичні заняття	Самостійна робота
Ураження шлунково-кишкового тракту вірусної та бактерійної етіології в аспекті диференційної діагностики зі соматичною та хірургічною патологією.	3	90	8*/ 0 °	8*/16°	28	46

Примітки: *за умови формування групи

° при відсутності сформованих груп, лекції трансформуються у семінарські заняття

Анотація до дисципліни «Ураження шлунково-кишкового тракту

вірусної та бактерійної етіології в аспекті диференційної діагностики зі соматичною та хірургічною патологією»

Аспірантура передбачає поглиблення теоретичних знань, отриманих під час навчання у ЗВО. Аспірант повинен досягнути високого рівня теоретичної професійної підготовки, загальних її концепцій та методологічних підходів.

Гострі кишкові інфекції (ГКІ) займають одне з провідних місць у структурі інфекційної патології в дитячому віці. У проблемі їх вивчення особливої актуальності на сучасному етапі набувають питання своєчасної ранньої діагностики, прогнозування розвитку ускладнень, що призводять до несприятливих наслідків, а також етіопатогенетичної терапії хворих. З іншого боку стерті й легкі форми ГКІ в дитячому віці можуть відігравати велике значення у формуванні нозокомиального інфікування. Суттєвою особливістю ГКІ є поліетіологічность і широкий діапазон клінічних форм - від субклінічних до генералізованих. Диференціальна діагностика ГКІ, особливо у дітей першого року життя в початковому періоді хвороби, представляє великі труднощі через схожість клінічних проявів зі соматичною та хірургічною патологією. Вибір терапевтичних заходів грунтується на виразності токсичного синдрому і місцевих проявів захворювання. Лікування проводиться з урахуванням віку хворого, преморбідного фону, виділеного збудника, наявності ускладнень, інтеркурентних захворювань, проведеного раніше лікування. Питання вдосконалення діагностики та оптимізації лікування гострих кишкових інфекцій (ГКІ) в дитячому віці не втрачають своєї актуальності.

Під час навчання на даній дисципліні особливу увагу необхідно приділити розумінню загальних закономірностей інфекційного процесу; різноманітності збудників, що можуть викликати ураження шлунково-кишкового тракту; особливостей їх взаємодії з організмом дитини та ролі імунологічних реакцій в цих процесах. При визначенні тактики ведення хворого при інфекційних ураженнях шлунково-кишкового тракту застосовувати найсучасніші досягнення доказової медицини. Особливу увагу приділяти діагностиці невідкладних станів, які можуть виникнути при кишкових інфекціях та вдосконаленню навичок надання екстреної допомоги при них. Важливе значення приділено диференціальній діагностиці найбільш поширених кишкових інфекцій у дітей.

Дана дисципліна є частиною освітньої програми підготовки докторів філософії в рамках професійної спеціалізації і розрахований на 3 кредити ECTS.

Для виконання даної програми передбачено такі види занять: практичні заняття, різні види семінарів, самостійна робота. Програма дисципліни реалізується в умовах малих груп, індивідуальна робота з викладачами за індивідуальним навчальним планом, що дозволяє формувати індивідуальну освітню траєкторію, поєднується практична і теоретична підготовка, забезпечує умови доступності для навчання осіб з особливими освітніми потребами.

Заохочується публікаційна активність у міжнародних наукометричних базах даних.

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1.1 **Метою** викладання дисципліни «Ураження шлунково-кишкового тракту вірусної та бактерійної етіології в аспекті диференційної діагностики зі соматичною та хірургічною патологією» передбачає здобуття та поглиблення комплексу знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у педіатрії та дослідницько-інноваційнійній діяльності, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, а також проведення власного наукового дослідження, що вирішує актуальне наукове завдання в дитячій інфектології, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення. Також метою даної дисципліни є вдосконалення знань з етіології, епідеміології, патогенезу, типових клінічних проявів, методів діагностики, лікування ураження шлунково-кишкового тракту вірусної та бактерійної етіології в аспекті диференційної діагностики зі соматичною та хірургічною патологією у дітей.

1.2 Основними **завданнями** вивчення дисципліни «Ураження шлунково-кишкового тракту вірусної та бактерійної етіології в аспекті диференційної діагностики зі соматичною та хірургічною патологією у дітей» є:

1. Набуття компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у розділі дитячої інфектології «Ураження шлунково-кишкового тракту вірусної та бактерійної етіології у дітей» на підставі переосмислення наявних та створення нових цілісних теоретичних та практичних знань.
2. Поглиблення знань про збудники гострих кишкових інфекцій у дітей та вивчення їх особливостей.
3. Створення наукових основ щодо патогенезу та імунопатогенезу гострих кишкових інфекцій у дітей.
4. Визначаення нових наукових напрямків, теоретичних та практичних проблем при ураженні шлунково-кишкового тракту вірусної та бактерійної етіології у дітей.
4. Розроблення нових методів діагностики та критеріїв диференційної діагностики гострих кишкових інфекцій у дітей.
5. Оптимізація та впровадження нових схем лікування гострих кишкових інфекцій у дітей.
6. Структуризація знань, організація пошуку та систем оброблення інформації з метою отримання достовірних результатів наукових досліджень.
7. Оволодіння методологією наукової роботи, навичками презентації її результатів.
8. Отримання навичок науково-педагогічної роботи в організації та проведенні навчальних занять у вищій школі з теми «Ураження шлунково-кишкового тракту вірусної та бактерійної етіології у дітей».

Здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії повинен
знати:

- особливості епідемічного процесу ГКІ у дітей;
- особливості топічної діагностики синдромів ГКІ (гастрит, ентерит, ентероколіт, гастроентероколіт) і їх відповідність нозологічним формам у дітей;
- клінічні особливості ГКІ залежно від віку та методи лабораторної діагностики;
- клініко-лабораторні ознаки токсикозу, ексикозу у дітей при ГКІ;
- принципи організації допомоги хворим дітям на гострі кишкові інфекції;
- підходи до лікування ураження шлунково-кишкового тракту вірусної та бактерійної етіології у дітей.

вміти:

- зібрати анамнез захворювання та оцінити епідеміологічні данні;
- провести огляд і обстеження хворого з ураженням шлунково-кишкового тракту вірусної та бактерійної етіології у дітей та оцінити результати дослідження, використовуючи сучасні методи лабораторної та інструментальної діагностики;
- оцінити ступінь та вид ексикозу;
- провести диференційну діагностику зі соматичною та хірургічною патологією у дітей при гострих кишкових інфекціях;
- визначити обсяг додаткових досліджень;
- проаналізувати отримані дані для встановлення попереднього діагнозу;
- сформулювати та обгрунтувати нозологічний діагноз та призначати відповідне лікування згідно прийнятих стандартів;
- виконати загальні лікарські маніпуляцій (ін’єкції, промивання шлунку, тощо);
- надати необхідну допомогу при інфекційно-токсичному шоці при сальмонельозі, розрахувати кількість рідини при наданні невідкладної допомоги при зневодненні, прийняти правильну тактику при наданні допомоги при виникненні енцефалітичної реакції при шигельозі, тощо;
- вміти самостійно провести оригінальне наукове дослідження, інтерпретувати результати наукових досліджень, коректно аналізувати й узагальнювати їх.
- представляти результати наукових досліджень в усній і письмовій формі відповідно до національних та міжнародних стандартів.

1.3 Компетентності та результати навчання,

Інтегральна компетентність: Здатність розв'язувати комплексні проблеми педіатричної освіти та науки, професійної та дослідницько-інноваційної діяльності у галузі педіатрії на підставі переосмислення наявних та створення нових цілісних теоретичних та практичних знань та професійної педіатричної практики.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК1. Здатність відповідально ставитися до завдань і обов'язків та збереження довкілля, бути критичним та самокритичним, діяти з соціальною відповідальністю і громадянською свідомістю.
ЗК2. Здатність до абстрактного й аналітичного мислення і генерування ідей та навчання упродовж професійного життя і бути сучасно навченим.
ЗК3. Здатність до усного та письмового спілкування як українською, так й іноземною (переважно англійською) мовами для наукової комунікації, що забезпечує ефективну професійну діяльність.
ЗК4. Здатність використовувати інформаційно-комунікаційні технології та набуті знання у практичних ситуаціях, знаходити, обробляти й аналізувати інформацію з різних джерел.
ЗК5. Здатність до лідерства, керування колективом, роботи в команді, фахового спілкування з непрофесіоналами у галузі та конструктивної взаємодії з іншими людьми, незалежно від їх походження й особливостей культури, і поваги до різноманітності, навіть під час вирішення складних питань.
ЗК6. Здатність виявляти, ставити і вирішувати проблеми, ухвалювати обґрунтовані вирішення, оцінювати та забезпечувати якість робіт, які виконують.
ЗК7. Здатність генерувати нові ідеї (креативність), розробляти та керувати проектами, планувати та розподіляти час, працювати автономно.
ЗК8. Здатність виконувати дослідження на відповідному рівні, адаптуватися та діяти в нових ситуаціях і впоратися з тиском, працювати в міжнародному науковому просторі.
ЗК9. Здатність дотримуватися етичного кодексу вченого України та академічної доброчесності.

Фахові компетентності спеціальності (ФК):
ФК1. Здатність до розуміння предметної області за напрямком і тематикою педіатричних досліджень і професійної діяльності.
ФК2. Здатність виявляти потребу в додаткових знаннях у галузі педіатрії та за напрямком наукових досліджень, генерувати наукові гіпотези.
ФК3. Здатність до застосування категорійно-понятійного апарату, новітніх теорій, концепцій, технологій і методів, необхідних для розв'язання комплексних проблем педіатричного сектору галузі охорони здоров'я.
ФК4. Здатність формулювати дослідницькі запитання, розробляти проєкти наукових досліджень.
ФК5. Здатність оволодіти сучасними методами наукового дослідження, обирати їх та критерії оцінки дослідження відповідно до цілей і завдань наукового проєкту.

ФК6. Здатність інтерпретувати результати наукових досліджень, коректно аналізувати й узагальнювати їх.
ФК7. Здатність представляти результати наукових досліджень в усній і письмовій формі відповідно до національних та міжнародних стандартів.
ФК8. Здатність організовувати та здійснювати педагогічну діяльність.
ФК9. Здатність до впровадження нових знань (наукових даних) в науку, освіту й інші сфери суспільства.

Деталізація компетентностей відповідно до дескрипторів НРК у формі «Матриці компетентностей».

Матриця відповідності визначених Стандартом компетентностей дескрипторам НРК

№	Компетентність	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
Інтегральна компетентність					
Здатність розв'язувати комплексні проблеми педіатричної освіти та науки, професійної та дослідницько-інноваційної діяльності у галузі педіатрії на підставі переосмислення наявних та створення нових цілісних теоретичних та практичних знань та професійної педіатричної практики.					
Загальні компетентності					
ЗК1	Здатність відповідально ставитися до завдань і обов'язків та збереження довкілля, бути критичним та самокритичним, діяти з соціальною відповідальністю і громадянською свідомістю.	Знати свої соціальні та громадські права та обов’язки. Знати обов’язки та шляхи виконання поставлених завдань	Формувати свою громадянську свідомість, вміти діяти відповідно до неї. Вміти визначити мету та завдання бути наполегливим та сумлінним при виконанні обов’язків	Здатність донести свою громадську та соціальну позицію. Встановлювати міжособистісні зв’язки для ефективного виконання завдань та обов’язків	Відповідати за свою громадянську позицію та діяльність. Відповідати за якісне виконання поставлених завдань
ЗК2	Здатність до абстрактного й аналітичного	Знати способи аналізу, синтезу та подальшого	Вміти проводити аналіз інформації,	Встановлювати відповідні зв’язки для досягнення	Нести відповідальність за своєчасне

	мислення і генерування ідей та навчання упродовж професійного життя і бути сучасно навченим.	сучасного навчання	приймати обґрунтовані рішення, вміти придбати сучасні знання	цілей.	набуття сучасних знань.
ЗК3	Здатність до усного та письмового спілкування як українською, так й іноземною (переважно англійською) мовами для наукової комунікації, що забезпечує ефективну професійну діяльність.	Мати досконалі знання державної та іноземної мови	Вміти застосовувати знання державної та іноземної мови, як усно так і письмово	Використовувати при фаховому та діловому спілкуванні та при підготовці документів державну та іноземну мову.	Нести відповідальність за вільне володіння державною та іноземною мовою, за розвиток професійних знань.
ЗК4	Здатність використовувати інформаційно-комунікаційні технології та набуті знання у практичних ситуаціях, знаходити, обробляти й аналізувати інформацію з різних джерел.	Мати спеціалізовані концептуальні знання, набуті у процесі навчання. Мати глибокі знання в галузі інформаційних і комунікаційних технологій, що застосовуються у професійній діяльності	Вміти розв’язувати складні задачі і проблеми, які виникають у професійній діяльності. Вміти використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній галузі, що потребує оновлення та	Зрозуміле і недвозначне донесення власних висновків, знань та пояснень, що їх обґрунтовують, до фахівців та нефахівців. Використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній	Відповідати за прийняття рішень у складних умовах. Нести відповідальність за розвиток професійних знань та умінь.

			інтеграції знань.	діяльності	
ЗК5	Здатність до лідерства, керування колективом, роботи в команді, фахового спілкування з непрофесіоналами у галузі та конструктивної взаємодії з іншими людьми, незалежно від їх походження й особливостей культури, і поваги до різноманітності, навіть під час вирішення складних питань.	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки.	Вміти обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	Використовувати стратегії спілкування	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
ЗК6	Здатність виявляти, ставити і вирішувати проблеми, ухвалювати обґрунтовані вирішення, оцінювати та забезпечувати якість робіт, які виконують.	Мати глибокі знання із структури професійної діяльності.	Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань.	Здатність ефективно формувати комунікаційну стратегію у професійній діяльності	Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.

ЗК7	Здатність генерувати нові ідеї (креативність), розробляти та керувати проектами, планувати та розподіляти час, працювати автономно.	Знати: закономірності когнітивних процесів; стратегію освіти; методи продуктивного навчання; теорію ціннісних орієнтацій та моти вації особистості; основи риторики; основи тайм-менеджменту	Уміти: Оперувати філософськими категоріями та доктринами; використовувати методи самонавчання; оцінювати рівень мотивації; постійно вдосконалювати свій освітній та загально культу рний рівень	Визначати ціннісні орієнтації та мотиваційний рівень особистості. Здатність до само навчання та самореалізації. Здатність до ефективної організації власного часу.	Формування системного нау кового світогляду та загального культурного кругозору. Розвиток Когнітивних можливостей. Генерування нових ідей. Здатність до критичної самооцінки, самонавчання та самореалізації.
ЗК8	Здатність виконувати дослідження на відповідному рівні, адаптуватися та діяти в нових ситуаціях і впоратися з тиском, працювати в між народному науковому просторі.	Знати обов’язки та шляхи виконання поставлених завдань	Вміти визначити мету та завдання бути наполегливим та сумлінним при виконанні обов’язків	Встановлювати міжособистісні зв’язки для ефективного виконання завдань та обов’язків	Відповідати за якісне виконання поставлених завдань
ЗК9	Здатність дотримуватися етичного кодексу вченого України та академічної доброчесності.	Знати: дослідницьку етику; правові основи авторського права; правила цитування та посилання на використані джерела;	Уміти: Самостійно виконувати освітню та наукову діяльність; викладати свої погляди; приймати власні рішення;	Здатність до самос тійного та незалежного мислення, формулювання ідей та продукування гіпотез. Доброчесне та відповідальне	Відповідальність за результати діяльності. Доброчесність, довіра та відповідальність за власні дії. Запобігання пла гіату,

		об’єкти та суб’єкти права інтелек-туальної вла-сності; систему пра-вової охорони інтелектуаль-ної власності; методологічні основи ство-рення об’єктів права інтелек-туальної влас-ності	використову-вати інформа-ційні техно-логії для визначення ознак плагіату;	виконання освітньої та наукової діяльності. Отримання довіри та поваги серед колег та студентів.	фальсифікат-ціям та корруп-ційним діям.
Спеціальні (фахові) компетентност					
Здатність розв’язувати типові та складні спеціалізовані задачі та вирішувати практичні проблеми у професійній діяльності в галузі охорони здоров’я, або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується комплексністю та невизначеністю умов та вимог.					
ФК 1	Здатність до розуміння предметної області за напрямком і тематикою досліджень і професійної діяльності.	Знати: • сучасні досягнення за напрямком наукового дос лыдження; • зміст дисципліни (за спеціалі-зацією) відповідно до майбутньої професійної діяльності	Уміти: • аналізувати основні теорії таконцепції за напрямом дослідження • інтерпретув ати результати досліджень за обраним науковим напрямом	Формулюванн ня власного судженнята участь у дискусіях щодо основ-ного змісту, методів, новітніх досягнень	Безперервне самонавчання і самовдос-коналення.
ФК 2	Здатність виявляти потребу в додаткових знаннях у галузі педіатрії та за напрямком наукових	Знати: • інформаційні світові ресурси • сутність дослідницько-го процесу • клінічну епідеміологію принципи та досягнення	Уміти: • проводити патентно-інформаційний пошук • проводити критичний аналіз сучасної нау-	Використання інформаційних ресурсів для отримання інформації. Комунікації та дискусії з фахівцями в конкретній	Використову-вати сучасні інформаційні технології для проведення наукового пошуку. Володіння методологією

	досліджень, генерувати наукові гіпотези.	доказової медицини • методологію наукового дослідження • бази бібліографічного пошуку та цитування включаючи RefMan, EndNote та ін.	кової літератури • адекватно оцінювати досягнення та обмеження досліджень за обраним науковим напрямом • визначати ступінь вирішення проблемта потреби сучасної педіатрії • працювати з сучасними бібліографічними і наукометричними базами даних • проводити обробку та аналіз даних • формулювати дослідницькі питання та гіпотези	галузі наукової діяльності. Враховувати авторське право при плануванні наукового дослідження. Визначення відтворюваності на достовірності наукових даних, обговорення наукової інформації та даних мета-аналізу.	наукового дослідження для коректного формулювання гіпотез та дослідницьких питань.
ФК 3	Здатність до застосування категорійно-понятійного апарату, новітніх теорій, концепцій, технологій і методів, необхідних для розв'язання комплексних	Знати: • сучасні методи дослідження • біомаркери різних процесів та станів, їх інформативність • інформативні критерії оцінки процесів,	Уміти: • обирати методи дослідження, адекватні для досягнення метита завдань наукового проекту • інтерпретувати результати різних методів досліджень	Аргументація переваг та інформативності обраних методів дослідження, можливість їх вдосконалення та комбінування.	Самостійний вибір адекватних методів дослідження.

	проблем педіатричного сектору галузі охорони здоров'я.	функцій,явищ • можливості та обмеження різних методів дослідження			
ФК 4	Здатність формулювавти дослідницькі запитання, розробляти проєкти наукових досліджень.	Знати: • етику і методологію наукового дослідження • види дизайнів наукового дослідження • методи і методики дослідженняза обраним науко-вим напрямом • методи збору та аналізу наукових даних технології управління проектом • види систематичних помилок і способи їх запобігання	Уміти: • критично аналізувати, оцінювати та синтезувати нові ідеї • формулювати мету та завдання дослідження • розробляти дизайн наукового дослідження • визначати методи дослідження відповідно до поставлених завдань • контролювати виконання проекту • передбачати системні помилки	Аргументація та доказ переваг розробленого проекту. Ведення дискусій щодо мети та завдань наукового проекту. Аргументація переваг обраних методів дослідження. Використання знань та вмінь з методології досліджень для пошуку партнерів.	Ініціативність, самостійність., відповідальність. Дотримання дослідницької етики. Запобігання систематичних помилок при виконанні наукового дослідження
ФК 5	Здатність оволодіти сучасними методами наукового дослідження, обирати їх та критерії оцінки дослідження відповідно до цілей і	Знати: • сучасні методи дослідження • біомаркери різних процесів та станів, їх інформативність • інформативні критерії оцінки процесів,	Уміти: • обирати методи дослідження, адекватні для досягнення метита завдань наукового проекту • інтерпретувати результати	Аргументація переваг та інформативності обраних методів дослідження, можливість їх вдосконалення та комбінування.	Самостійний вибір адекватних методів дослідження.

	завдань наукового проєкту.	функцій,явищ • можливості та обмеження різних методів дослідження	різних методів досліджень		
ФК 6	Здатність інтерпретувати результати наукових досліджень, коректно аналізувати й узагальнювати їх.	Знати • специфічність та чутливість різних методів дослідження • методики дослі-джень за темати- кою наукового проекту, їх можливості та обмеження	Вміти: • використо-вувати сучасні методи дослідження • використо-вувати методики дослідження • модифікувати та поліпшувати методики дослідження	Володіння методами та методиками дослідження, обміну інформації та передачі знання колегам.	Самостійне виконання наукового дослідження. Достовірність та відтворюваність результатів дослідження.
ФК 7	Здатність представляти результати наукових досліджень в усній і письмовій формі відповідно до національних та міжнародних стандартів.	Знати: • основи біостатистики • методи статис-тичного аналізу • способи представлення результатів статистичної обробки даних	Уміти: • обґрунтовувати розмір вибірки • формулювати та перевіряти статистичні гіпотези • адекватно використовувати методи статистичного аналізу	Аргументація та обґрунтування обраних методів аналізу та обговорення отриманих даних.	Відповідальність за проведення аналізу даних. Отримання достовірних та відтворюваних результатів Запобігання фальсифікацій при обробці даних.
ФК 8	Здатність організовувати та здійснювати педагогічну діяльність.	Знати: • стандарти вищої освіти за спеціальністю • основи педагогіки • дидактичні основи проблемного навчання • компетентністний підхід при про-	Уміти: • формулювання цілі навчання та способи їх досягнення • грамотно визначати зміст навчання та форми контролю • застосовувати новітні	Володіння основами дидактики, риторики, аргументації. Застосування методів інтерактивного навчання. Демонструвати лідерство та управляти процесом на-	Набуття ораторської майстерності. Лідерство. Здатність до самооцінювання та безперервного самовдосконалення. Відповідальність за ефективність

		ектуванні та реалізації освітньої діяльності • форми організації навчально-пізнавальної діяльності • принципи студент-орієнтованого навчання • програму та зміст дисципліни, що буде викладатися	педагогічні технології • моніторувати та управляти процесом навчання • використовувати сучасні інформаційні технології для оптимізації навчання	вчання.	навчального процесу.
ФК 9	Здатність до впровадження нових знань (наукових даних) в науку, освіту й інші сфери суспільства.	Знати: • сучасний стан досліджуваної наукової проблеми • можливості та обмеження застосування запропонованих методів дослідження • можливості та обмеження виконання запланованого дослідження	Вміти: • проводити дослідження відповідно до мети і завдань дослідження обраними методам • володіти методами дослідження • інтерпретувати результати дослідження	Діалог з науковим співтовариством.	Ініціативність, самостійність, відповідальність. Запобігання помилок при виконанні наукового дослідження.

Програмні результати навчання

ПРН 1. Володіти концептуальними та методологічними знаннями в галузі педіатрії і вузьких педіатричних спеціальностей та бути здатним застосовувати їх до професійної діяльності при вирішенні дослідницьких і практичних завдань.

ПРН 2. Вміти проєктувати та здійснювати комплексні дослідження, у т.ч. міждисциплінарні, на базі цілісного системного наукового світогляду з використанням знань в галузі філософії наукового пізнання.
ПРН 3. Планувати та реалізувати на практиці оригінальне самостійне наукове дослідження, яке повинно містити наукові положення та науково обґрунтовані результати у галузі фармацевтичних наук, що розв'язують важливу або конкретну наукову чи науково-прикладну проблему.
ПРН 4. Використовувати сучасні інформаційні джерела національного та міжнародного рівня для оцінки стану вивченості об'єкту досліджень і актуальності наукової проблеми.
ПРН 5. Вміти формулювати наукові гіпотези, мету і завдання наукового дослідження.
ПРН 6. Вміти розробляти дизайн та план наукового дослідження.
ПРН 7. Вміти виконувати оригінальне наукове дослідження.
ПРН 8. Вміти проводити аналіз, систематизацію й інтерпретацію результатів наукових досліджень, використовувати методи статистичної обробки даних.
ПРН 9. Вміти пояснювати принципи, специфічність і чутливість методів дослідження, інформативність обраних показників.
ПРН 10. Вміти інтегрувати наявні методики й методи досліджень та адаптувати їх для розв'язання наукових завдань при проведенні наукових досліджень.
ПРН 11. Вміти інтерпретувати та аналізувати інформацію з використанням новітніх інформаційних технологій.
ПРН 12. Володіти навичками усної та письмової презентації результатів наукових досліджень у формі доповідей, публікацій, презентацій, постерних доповідей тощо українською та іноземною мовами.
ПРН 13. Дотримуватись етичних норм, враховувати авторське право та норми академічної доброчесності при проведенні наукових досліджень, презентації їх результатів та у науково-педагогічній діяльності.
ПРН 14. Володіти комунікативними навичками на рівні вільного спілкування в професійному середовищі й громадській сфері, у т.ч. іншомовних, щодо проблем фармацевтичного сектору галузі охорони здоров'я.
ПРН 15. Впроваджувати результати наукових досліджень в науково-освітній процес, фармацевтичну практику та суспільний розвиток.
ПРН 16. Координувати роботу дослідницької групи, вміти організовувати колективну роботу (здобувачів вищої освіти, колег, міждисциплінарної команди).
ПРН 17. Організовувати освітній процес, оцінювати його ефективність і рекомендувати шляхи удосконалення.

2. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 3 кредити ЄКТС / 90годин: 8 год лекцій; 8 год семінарських занять; 28 год практичних занять; 46 год самостійної роботи.

3. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ЛЕКЦІЙ

Лекції не передбачені ОПП.

5. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ.

№	Тема	Години
1.	Інвазивні гострі кишкові інфекції	2
2.	Секреторні кишкові інфекції	2
3.	Гострі кишкові інфекції. Діагностика. Лікування.	2
4.	Віддалені наслідки перенесених ГКІ	2
	Разом	8

6. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

№	Тема	години
1.	Діарейний синдром у клініці інфекційних хвороб: інвазивні та секреторні діареї, патогенетичні та клінічні відмінності.	2
2.	Харчові токсикоінфекції мікробного походження: (стафілокова, сальмонельозна, ботуліністична).	2
3.	Діагностика та лікування гострих кишкових інфекцій у дітей.	2
4.	Інфузійна терапія при гострих кишкових інфекціях у дітей.	2
	Разом	8

7. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

№	Тема	години
1.	Сальмонельоз: етіологія, епідеміологія, патогенез. Класифікація. Клініка типових форм удітей різного віку. Ускладнення. Діагностика. Лабораторна діагностика. Принципи лікування та профілактики.	4
2.	Шигельоз: етіологія, епідеміологія, патогенез. Класифікація. Клініка типових форм удітей різного віку. Ускладнення. Діагностика. Лабораторна діагностика. Принципи лікування та профілактики..	4

3.	Ешерихіози: етіологія, епідеміологія, патогенез. Класифікація. Клініка типових форм удітей різного віку. Ускладнення. Діагностика. Лабораторна діагностика. Принципи лікування та профілактики.	4
4.	Кишковий єрсиніоз: етіологія, епідеміологія, патогенез. Класифікація. Клініка типових форм удітей різного віку. Ускладнення. Діагностика. Лабораторна діагностика. Принципи лікування та профілактики.	4
5.	Ротавірусна інфекція: етіологія, епідеміологія, патогенез. Класифікація. Клініка типових форм удітей різного віку. Ускладнення. Діагностика. Лабораторна діагностика. Принципи лікування та профілактики.	4
6.	Гострі кишкові інфекції спричинені УПФ: етіологія, епідеміологія, патогенез. Класифікація. Клініка типових форм удітей різного віку. Ускладнення. Діагностика. Лабораторна діагностика. Принципи лікування та профілактики.	4
7.	Холера у дітей: етіологія, епідеміологія, патогенез. Класифікація. Клініка типових форм удітей різного віку. Ускладнення. Діагностика. Лабораторна діагностика. Принципи лікування та профілактики.	4
	Разом	28

8. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

№	Тема	години
1.	Сальмонельоз у немовлят	2
2.	Особливості перебігу шигельозу у дітей раннього віку.	2
3.	Диференційна діагностика гострих кишкових інфекцій з іншими інфеційними захворюваннями (ботулізм, грибкове ураження кишечника, стафілококова кишкова інфекція, кампілобактеріоз, менінгіт, гельмінтози).	2
4.	Диференційна діагностика гострих кишкових інфекцій з ураженням шлунково-кишкового тракту неінфекційного генезу (дисбактеріоз кишечника, муковісцидоз, проста диспепсія, антибіотико-асоційована діарея, целіакія, лактозна мальабсорбція, ферментопатії, синдром подразненого кишечника, пілороспазм).	2
5.	Диференційна діагностика гострих кишкових інфекцій з хірургічною патологією (апендицит, гостра кишкова непрохідність, інвагінація кишечника, неспецифічний виразковий коліт, пілоростеноз, атрезія жовчовивідних шдяхів).	2
6.	Інфекція C. difficile (антибіотикоасоційована діарея).	2

7.	Критерії діагностики ГКІ (епідеміологічні, клінічні, лабораторні).	2
8.	Етіологічна структура гострих кишкових інфекцій у дітей.	2
9.	Патогенетичні особливості діареї та діагностичні критерії в залежності від її типу	2
10.	Основні диференційно-діагностичні ознаки гострих кишкових інфекцій різної етіології у дітей	2
11.	Принципи проведення оральної регідратації у дітей з кишковими інфекціями. Препарати для оральної регідратації. Розрахунок об'єму розчинів для оральної регідратації.	2
12.	Принципи проведення парентеральної регідратації у дітей з кишковими інфекціями.	2
13.	Можливості патогенетичної терапії при лікуванні гострих кишкових інфекцій у дітей раннього віку	2
14.	Визначення потреб в рідині при проведенні ре гідратаційної терапії у дітей. Корекція дефіциту солей.	2
15.	Регідратаційна терапія відповідно до типу зневоднення.	2
16.	Покази до призначення антибактерійної терапії при інвазивних діареях.	2
17.	Покази до призначення антибактерійної терапії при секреторних діареях.	2
18.	Допоміжна терапія при кишкових інфекціях (пробіотики, корекція мікрофлори кишечника, ентеросорбенти, ферменти, антисекреторні засоби – рацекадотрил, протиблювотна терапія).	2
19.	Ацетонемічний синдром у дітей з кишковими інфекціями.	2
20.	Поєднані гострі кишкові інфекції у дітей: клінічні особливості, підходи до терапії.	2
21.	Критерії оцінки ступеня тяжкості при ГКІ.	2
22.	Доцільність включення пробіотиків в стартову терапію ГКІ вірусної етіології.	2
23.	Проблема гострих кишкових інфекцій вірусної етіології.	2
	Разом	46

8. МЕТОДИ НАВЧАННЯ: Реалізується в умовах малих груп, індивідуальна робота з викладачами за індивідуальним навчальним планом,що дозволяє формувати індивідуальну освітню траєкторію, поєднується практична і теоретична підготовка, забезпечує умови доступності для навчання осіб з особливими освітніми потребами.

9. ВЕРИФІКАЦІЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ відповідно до Положення «Критерії, правила і процедури оцінювання результатів навчальної діяльності аспірантів та здобувачів за третім (освітньо-науковим) рівнем вищої освіти у ЛНМУ імені Данила Галицького»

Поточний контроль

здійснюється під час проведення навчальних занять і має на меті перевірку засвоєння аспірантами навчального матеріалу (необхідно описати форми проведення поточного контролю під час навчальних занять). Форми оцінювання поточної навчальної діяльності мають бути стандартизованими і включати контроль теоретичної та практичної підготовки. Остаточна оцінка за поточну навчальну діяльність виставляється за 4-ри бальною (національною) шкалою.

Поточний контроль результатів навчальної діяльності аспірантів з обов'язкових і вибіркових дисциплін здійснюється з метою перевірки знань, умінь та навичок аспірантів під час проведення аудиторних (практичних, семінарських) занять, а також для перевірки результатів виконання завдань самостійної роботи.

Завданням поточного контролю є перевірка рівня підготовленості аспіранта до виконання конкретної роботи: засвоєння відповідного навчального матеріалу, набуття знань та сформованості навичок вирішення конкретних питань та ситуацій, умінь самостійно опрацьовувати тексти, здатності осмислювати сутність змісту матеріалу заняття, сформованості вмінь виконувати необхідні практичні навички і маніпуляції, публічно чи письмово обґрунтовувати власну точку зору, уміння працювати в команді, здатність нести відповідальність за надані рекомендації та прийняті рішення тощо.

Поточний контроль здійснюється на основі комплексного оцінювання діяльності аспіранта та набутих ним компетентностей (знання, уміння, навички тощо), що включає контроль вхідного рівня знань, якість виконання практичної роботи, рівень теоретичної підготовки та результати вихідного контролю рівня знань. Форми проведення поточного контролю визначаються кафедрою і відображаються у навчальній програмі відповідної дисципліни.

Форми оцінювання поточної навчальної діяльності на кафедрі є стандартизованими і включати контроль теоретичної та практичної підготовки.

Результати поточного контролю (поточна успішність) є показником рівня засвоєння аспірантами навчальної програми та виконання вимог самостійної роботи аспірантів. Результати поточного контролю є основною інформацією для визначення оцінки при проведенні заліку і становлять не менше 60% від максимальної суми балів при визначенні підсумкової оцінки з даної дисципліни.

Оцінювання поточної успішності аспірантів здійснюється на кожному практичному (семінарському) занятті за 4-бальною шкалою з використанням затверджених критеріїв оцінювання для відповідної дисципліни і заноситься в журнал обліку академічної успішності. При цьому враховуються усі види робіт і перелік компетентностей, передбачених програмою навчальної дисципліни та методичною розробкою для вивчення теми. Аспірант має отримати оцінку з кожної теми.

Критерії оцінювання:

 5/"відмінно" **–** аспірант бездоганно засвоїв теоретичний матеріал теми заняття, демонструє глибокі і всебічні знання відповідної теми, основні положення наукових першоджерел та рекомендованої літератури, логічно мислить і будує відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок;

 4/"добре" **–** аспірант добре засвоїв теоретичний матеріал заняття, володіє основними аспектами з першоджерел та рекомендованої літератури, аргументовано викладає його; володіє практичними навичками, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при виконанні практичних навичок;

 3/"задовільно" **–** аспірант в основному опанував теоретичними знаннями навчальної теми, орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають в аспіранта невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутньою діяльністю, припускається помилок при виконанні практичних навичок;

 2/"незадовільно" **–** аспірант не опанував навчальний матеріал теми, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, відсутнє наукове мислення, практичні навички не сформовані.

У разі пропуску практичного (семінарського) заняття аспірант зобов'язаний його відпрацювати у повному обсязі впродовж 2-х тижнів (14 календарних днів) за графіком відпрацювання практичних занять кафедри, але не пізніше останнього дня залікового тижня у відповідному семестрі. Відпрацювання здійснюється за попереднім записом аспіранта на кафедрі у відповідному журналі. Порядок відпрацювання пропущених занять визначає кафедра. Кафедра несе відповідальність за рівномірність комплектування груп та визначає кількість чергових викладачів для забезпечення відпрацювання аспірантами практичних занять. Тривалість і критерії оцінювання знань аспірантів при відпрацюванні практичного заняття мають бути такими ж, як і на відповідному занятті.

Відмітку про відпрацювання практичного заняття і оцінку черговий викладач заносить у Журнал обліку відпрацювань практичних занять кафедри (Додаток 2), що є підставою для зарахування заняття у Журналі обліку відвідувань та успішності аспірантів.

Поточний контроль результатів виконання завдань самостійної роботи здійснюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті. Критерії оцінювання кожної складової поточного контролю та конкретні форми контрольних заходів визначаються у програмі навчальної дисципліни та відображаються у відповідних методичних матеріалах. Про порядок

проведення, зміст і критерії поточного контролю кафедра інформує аспірантів на першому занятті з дисципліни.

Результати оцінювання роботи аспірантів впродовж семестру є задокументовані у Журналі обліку відвідувань та успішності аспірантів, а також занесені до заліково-екзаменаційної відомості, індивідуальний план навчальної і наукової роботи, залікової книжки аспіранта.

Підсумковий контроль

Підсумковий контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчальної діяльності на певному рівні в межах завершених етапах за національною шкалою і шкалою ЄКТС.

Підсумковий контроль та атестація здобувача вищої освіти визначає його компетентності вимогам стандартів вищої освіти. Періодичність і терміни проведення підсумкових контролів визначаються навчальним планом підготовки фахівців, а конкретні форми їх проведення – програмою навчальної дисципліни.

Підсумковий контроль з певної дисципліни є обов'язковою формою оцінювання результатів навчання аспіранта. Він проводиться відповідно до навчального плану у формі заліку в терміни, встановлені графіком навчального процесу та в обсязі навчального матеріалу, визначеному програмою навчальної дисципліни.

Порядок і методика проведення підсумкового контролю є визначені програмою навчальної дисципліни, методи контролю є стандартизованими і включати контроль теоретичної та практичної підготовки.

До підсумкового контролю допускаються аспіранти, які виконали усі види робіт, завдань, передбачених навчальним планом на семестр з навчальної дисципліни, відвідали усі, передбачені програмою навчальної дисципліни практичні (семінарські) навчальні заняття та набрали за поточну успішність кількість балів, не меншу за мінімальну

Для аспірантів, які пропустили аудиторні навчальні заняття дозволяється, з дозволу завідувача аспірантурою, відпрацьовувати академічну заборгованість до певного визначеного терміну в межах терміну вивчення дисципліни.

Залік – це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці засвоєння аспірантом навчального матеріалу виключно на підставі результатів виконання ним певних видів робіт на практичних (семінарських) заняттях. Залік проводиться після закінчення її вивчення.

Заліки виставляють викладачі, які проводили практичні чи семінарські заняття в навчальній групі на останньому занятті. Залік аспіранти отримують, якщо середній бал з оцінок за поточну успішність впродовж семестру становить не менше «3» (за 200 бальною шкалою). Запис вноситься у залікову книжку аспіранта та у заліково-екзаменаційну відомість.

Для дисциплін, формою підсумкового контролю яких є залік:

Максимальна кількість балів, яку може набрати аспірант за поточну

навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить 200 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати аспірант за поточну навчальну діяльність для зарахування дисципліни становить 120 балів.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих аспірантом оцінок за традиційною шкалою під час вивчення дисципліни впродовж семестру, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$x = \frac{\text{СА} \times 200}{5}$$

Для зручності наведено таблицю перерахунку за 200-бальною шкалою:

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	200	4.45	178	3.92	157	3.37	135
4.97	199	4.42	177	3.89	156	3.35	134
4.95	198	4.4	176	3.87	155	3.32	133
4.92	197	4.37	175	3.84	154	3.3	132
4.9	196	4.35	174	3.82	153	3.27	131
4.87	195	4.32	173	3.79	152	3.25	130
4.85	194	4.3	172	3.77	151	3.22	129
4.82	193	4.27	171	3.74	150	3.2	128
4.8	192	4.24	170	3.72	149	3.17	127
4.77	191	4.22	169	3.7	148	3.15	126
4.75	190	4.19	168	3.67	147	3.12	125
4.72	189	4.17	167	3.65	146	3.1	124
4.7	188	4.14	166	3.62	145	3.07	123
4.67	187	4.12	165	3.57	143	3.02	121
4.65	186	4.09	164	3.55	142	3	120
4.62	185	4.07	163	3.52	141	Менше 3	Недос-татньо
4.6	184	4.04	162	3.5	140		
4.57	183	4.02	161	3.47	139		
4.52	181	3.99	160	3.45	138		
4.5	180	3.97	159	3.42	137		
4.47	179	3.94	158	3.4	136		

Оцінка дисциплін, формою підсумкового контролю яких є залік, базується на результатах оцінювання поточної навчальної діяльності та виражається за двобальною шкалою: «зараховано» або «не зараховано».

Для зарахування дисципліни аспірант має отримати за поточну навчальну діяльність не менше, ніж 60% від максимальної суми балів (для 200-бальної шкали – не менше 120 балів).

Бали та оцінку («зараховано» або «не зараховано») викладач вносить у заліково-екзаменаційну відомість та у залікову книжку аспіранта (за винятком

оцінки «не зараховано»).

9. ПЕРЕЛІК КОНТРОЛЬНИХ ПИТАНЬ

1. Шляхи та основні фактори передачі при кишкових інфекціях.
2. Фактори патогенності сальмонел, шигел, ешерихій, єрсиній.
3. Стадії патогенезу сальмонельозу.
4. Характеристика випорожнень при кишкових інфекціях.
5. Ступені зневоднення при кишкових інфекціях.
6. Основні причини летальності при сальмонельозі.
7. Клінічні прояви дегідратаційного шоку.
8. Клінічні прояви інфекційно-токсичного шоку.
9. Причини розвитку генералізованих форм сальмонельозу.
10. Біохімічні показники, які необхідно визначати у хворих на сальмонельоз та ХТІ.
11. Гемограма при гострих кишкових інфекціях у розпалі хвороби.
12. Методи діагностики гострих кишкових інфекцій.
13. Показання для етіотропної терапії бактерійних кишкових інфекцій. Препарати, дози, шляхи введення, тривалість призначення.
14. Роль системи аденілатциклаза–ЦАМФ в порушеннях водно-сольового обміну; гемодинамічні розлади при ХТІ.
15. Тактика регідратаційної та дезінтоксикаційної терапії, боротьба з гемодинамічними розладами при ХТІ.
16. Покази для госпіталізації хворих на при кишкові інфекції.
17. Тип діареї при ротавірусній інфекції.
18. Принципи патогенетичної терапії при кишкових інфекцій.
19. Особливості патогенезу ротавірусної інфекції.
20. Провідні клінічні синдроми і симптоми при ротавірусній інфекції.
21. Патогенез і клінічні прояви дегідратаційного синдрому при ротавірусній інфекції.
22. Методи діагностики ротавірусної інфекції. Основні етапи і принципи лікування хворих з ротавірусною інфекцією в різні періоди хвороби.
23. Принципи лікування дегідратаційного синдрому різного ступеня тяжкості при ротавірусній інфекції.
24. Профілактика ротавірусної інфекції.

10. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна (Базова)

1. Інфекційні хвороби в дітей: підручник / С.О. Крамарьов, О.Б. Надрага, Л.В. Пипа та ін. ; за ред. С.О. Крамарьова, О.Б. Надраги. — 2-е вид., випр. — К.: ВСВ «Медицина».— 2016.— 392с.+ 14с. кольор. вкл.
2. Інфекційні хвороби у дітей: підручник (ВНЗ IV р. а.) / Л.І. Чернишова, А.П. Волоха, А.В. Бондаренко та ін.; за ред. Л.І. Чернишової. — 2-е вид., випр. – Київ. – Медицина. - 2017. – 1022 с.

3. Атлас дитячих інфекційних хвороб. Червона Книга = Red Book Atlas of Pediatric Infectious Diseases / Керол Дж. Бейкер; переклад 3-го англ. видання (за редакцією проф. С.О. Крамарьова). — Дві мови. – Київ. – Медицина. - 2019. – 744 с.
4. Атлас інфекційних хвороб [М.А. Андрейчин, В.С. Копча, С.О. Крамарьов та ін.]; за ред. М.А. Андрейчина.— 3-тє вид., випр. і допов.— Львів: Магнолія, 2019.— 296 с.
5. Імунопрофілактика інфекційних хвороб: навчально-методичний посібник / Л.І. Чернишова, Ф.І. Лапій, А.П. Волоха та ін. — 2-е видання. – Київ. – Медицина. - 2019. – 320 с.
6. Мостюк А.І., Марієвський В.Ф., Прокопів О.В. Дифтерія : Монографія. Львів : Світ, 1996.– 208 с.
7. Невідкладна інфектологія: навчальний посібник (ВНЗ III—IV р. а.) / В.М. Козько, А.В. Бондаренко, Г.О. Соломенник та ін.; за ред. В.М. Козька. — 2-е вид. – Київ. – Медицина. - 2018. – 120 с.
8. Учайкин В.Ф., Нисевич Н.И., Шамшева О.В. «Инфекционные болезни и вакцинопрофилактика у детей». Учебник для ВУЗов / М.:ГЭОТАР, Медиа, 2007.- 688 с.
9. Nelson textbook 21th Edition by Robert M. Kliegman, MD, Richard E. Behrman, MD, Hal B. Jenson, MD and Bonita F. Stanton, MD. Видавництво: SAUNDERS. 2019. – 4264 p.
10. Наказ МОЗ України від 09.07.2004 №354 “Про затвердження Протоколів діагностики та лікування інфекційних хвороб у дітей”.
11. Наказ МОЗ України від 31.08.2004 №437 “Про затвердження клінічних Протоколів надання медичної допомоги при невідкладних станах у дітей на шпитальному і дошпитальному етапах”.
12. Наказ МОЗ України від 16.07.2014 № 499 “Про затвердження та впровадження медико-технологічних документів зі стандартизації медичної допомоги при грипі та гострих респіраторних інфекціях”
13. Протокол лікування менінгококцемії у дітей: наказ МОЗ України № 737 від 12 жовтня 2009 р. / Міністерство охорони здоров`я України. — К. : МОЗ України, 2009. — 17 с.
14. Наказ МОЗ України від 10.12.2007 N 803 “Про внесення змін до наказу МОЗ від 09.07.04 N 354”.
15. Наказ МОЗ України від 23.04.2019 № 958 "Про внесення змін до Календаря профілактичних щеплень в Україні"
16. Наказ МОЗ України від 18.05.2018 № 947 "Про внесення змін до Календаря профілактичних щеплень в Україні"
17. Наказ МОЗ України від 25.10.2019 р. № 2164 “Про введення в дію Рішення оперативного штабу Міністерства охорони здоров’я України з реагування на ситуації з поширення інфекційних хвороб, яким можна запобігти шляхом вакцинації”
18. Лекційний матеріал кафедри.

Допоміжна

1. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби. – Київ: „Здоров'я", 2008– Т.1.–854 с.
2. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби.–Київ:„Здоров'я", 2008– Т.2.–656 с.
3. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби. – Київ: „Здоров'я", 2002.– Т.3.–902 с.
4. Інфекційні хвороби /за ред. Тітова М.Б.–Київ: „Вища школа", 1995.–566 с.
5. Інфекційні хвороби. Підручник для студентів вищих медичних навчальних закладів IV рівня акредитації / Голубовська О.А, Герасун Б.А., Зінчук О.М. та інші / За ред. О.А. Голубовської. – К.: ВСВ "Медицина", 2018. – 688 с.
6. Дзюблик І. В., Вороненко С. Г., Міроненко А. П., Виноград Н. О. Діагностика, лікування та профілактика грипу.-Київ: Мед книга.-2011.-190 с.
7. Дуда О.К. Герпетична та герпесвірусна інфекція. Навчальний посібник для лікарів.// Дуда О.К., Краснов М.І., Козько В.М. – Київ: НМАПО, 2015. – 96 с.
8. Якобисяк М. Імунологія / Пер. з польської за ред. проф. В.В.Чоп'як. – Вінниця: НОВА КНИГА, 2014. – 672с.:

Інформаційні ресурси:

1. Закон України «Про вищу освіту» 01.07.2014 № 1556-VII (редакція від 25.08.2020). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18.
2. Постанова КМ України від 29.04.2015 № 266 «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти» (редакція від 11.02.2017). URL:
3. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/266-2015-%D0%BF.
4. Постанова КМ України від 23 березня 2016 р. № 261 «Про затвердження порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)» (Редакція від 19.04.2019). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/261-2016-%D0%BF.
5. Наказ МОН України від 06.11.2015 № 1151 «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» (редакція від 12.079.2019).
6. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0155-17#Text.